

தேவனை அறிவது மெய்யாகவே சிறந்தது

1.3 அன்பான தேவப்பிதூ

வேத வசனம்: பூமிக்கு வரனம் எவ்வளவு உயரமாயிருக்கிறதோ, அவருக்குப் பாட்டும் சங்கீதம் 103:11 சமயம் பயப்படுகிறவர்கள்மேல் அவருடைய கிருபையும் அவ்வளவு பெரிதாயிருக்கிறது.

அறிக்கை: தேவனுக்குப் பயப்படுகிறவர்களிடத்தில் அவருடைய அன்பு பெரிதாயிருக்கும்

சுத்தியம்: தேவனாகிய கர்த்தர் இரக்கமும் மிகுந்த கிருபையும் உள்ளவர். அவருடைய மிகுந்த தயவினாலே மனிதனை உண்டாக்கினார். இதனால் நாம் அவருடைய குடும்பத்திலும் பின்பு நித்தியத்திலும் இணைகிறோம்.

வேத பகுதி: லூக்கா 15:11-24

பாடம் 1. எப்போதும் மாறாத அன்பு: தேவன் படைத்த படைப்புகள் அனைத்திலும் தேவன் மனிதரையே அதிகம் நேசிக்கிறார். அந்த அன்பு தகப்பன் தன் பிள்ளைகளை நேசிப்பதைப் போன்றது. (சங். 3:17)

2. மனிதனும் தன் சொந்த வழியில் நடக்கிறான்: மனிதன் இயல்பாக தன் சுயத்தையே மையப்படுத்தி வாழ்வன். மனிதன் தன்னுடைய சுய வழிகளில் வாழ்ந்து தகப்பனாகிய தேவனுக்கு விரோதமான பாவங்களைச் செய்யும்போது வருத்தமடைகிறான். இது கெட்ட குமாரன் தன் தகப்பனுடைய இருதயத்தை வருந்தச் செய்ததைப் போன்றது. (எசாயா 53:6)

3. பிதாவாகிய தேவனின் மகாபெரிய அன்பு: கெட்ட குமாரன் சம்பவத்தில் மகன் பெரிய பாவம் செய்தான். அவன் புத்தி தெளிந்து தன் பாவங்களை உணர்ந்தபோது, மனம் வருந்தி தன் தகப்பனிடம் திரும்ப வந்தான். தகப்பனோ அவனை நேசித்து முழு மனதுடன் தன்னிடம் ஏற்றுக்கொண்டார். தகப்பனின் அன்பு மாறாததாகவே இருந்தது. அவர் தன் மகன் திரும்ப வருவான் என்று மிகுந்த எதிர்பார்ப்புடன் காத்துக்கொண்டிருந்தார். அத்துடன் மகன் நன்றாக இருக்கவேண்டும் என்று இரவு பகலாக சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தார். (லூக்கா 15:11-24)

4. மனந்திரும்புதலும் தேவ பயமும்: நாம் நம் பரலோக பிதாவிடம் திரும்ப வரும் பட்சத்தில், முன்பு நம் வாழ்வில் என்ன நடத்திருந்தாலும் அவர் அவைகளைப் பொருட்படுத்தாமல் நம்மை மன்னித்து ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார் என்று வேத புத்தகம் நமக்கு சொல்லுகிறது. மனிதனைப் பொருத்த மட்டில், பாவங்களுக்காக மனம் வருந்தி திரும்ப அவரிடம் வரும் உள்ளத்தையே அவர் எதிர்பார்க்கிறார். இந்த மன்னிப்பு ஆடு மாடுகளைப் பலிக்கொடுக்கக்கூடிய ஒரு சுயமுயற்சியால் வந்துவிடாது. “தேவனுக்கேற்கும் பலிகள் நொறுங்குண்ட ஆவிதான். தேவனே, நொறுங்குண்டதும் நருங்குண்டதுமான இருதயத்தை நீர் புறக்கனியீர்”. (சங். 51:17, 33:18)

5. பெற்றோற்றவருக்குத் தேவனுடைய அன்பு: தேவன் தகப்பன் அற்றவர்களுக்கு தகப்பனாக இருப்பதாகவும் வேதாகமம் கற்பிக்கிறது. உலக தாய் தகப்பனுடைய அன்பை அனுபவிக்காதவர்கள் தமது அன்பை அறிந்துகொள்ள வரும்படியாக அவர் வருந்தி அழைக்கிறார். (சங். 68:5)

முடிவுரை: தேவன் நம்மை படைத்தவர். ஆகையால் நாம் அவருடைய குடும்பத்தில் இருந்து அவருடன் என்றும் அழியாத ஆழையான உறவில் இருக்கலாம்.

ஜீயம் / அறைப்பு: இன்றைய சத்தியம் நமது இருதயங்களில் எழுதப்படும்படி இயேசுவின் நாமத்தினால் ஜூபியங்கள்.